

IANIUM ERGO SACRAMENTUM (Pange lingua)

III.

T

5. An tum ergo Sa-craméntum ve-ne-rémur cérnu-i:
6. Ge-ni-tó-ri, Ge-ni-tó-que laus et iubi-lá-ti-o,

Et an-tíquum do-cuméntum novo cé-dat rí-tu-i.
Sa-lus, honor, virtus quoque sit et bene-díc-ti-o:

Praestet fi-des suple-méntum sénsu-um de-fé-ctu-i.
Pro-ce-dé-nti ab utróque Cómpar sit lau-dá-ti-o. A-men.

1. Pánge línguā gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguínisque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Frúctus véntris generósi,
Rex effúdit géntium.

2. Nóbis dátus, nóbis nátus
Ex intácta Virgine,
Et in mún-do conversátus,
Spárso vérbi sémine
Súi móras incolátus
Míro cláusit ór-dine.

3. In suprémae nócte cén-ae
Recúmbens cum frátribus
Observáta lége pléne
Cíbis in legálibus,
Cíb-um túrbae duodénae
Se dat súis mánibus.

4. Vérbum caro, pánem vérum
Vérbo cárnem éfficit:
Fítque sán-guis Chrísti mérum,
Et si sénsus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sóla fides súfficit.

1. Sław języku tajemnicę Ciała i Najdroższej Krwi, którą jako łask krynicę wylał w czasie ziemskich dni Ten, co Matkę miał Dziewicę, Król narodów, godzien czci.

2. Z Panny czystej narodzony, Posłan zbawić ludzki ród, gdy po świecie na wsze strony, ziarno słowa rzucił w lud, wtedy cudem niezgłębionym zamknął swej pielgrzymki trud.

3. W noc ostatnią przy wieczerzy, z tymi, których braćmi zwał, pełniąc wszystko, jak należy, czego przepis prawny chciał, sam dwunastu się powierzył i za pokarm z rąk swych dał.